

Verjnuarmu, Verjvala

On vuojet etteenpin mnnyynn, muaorjuus mielen mustaks vienynn
On kylt muan tasalle poltettu, pellot vihreet kuravelliks tallottu
On tuhottu entinen elo raahasa, immeisill vuan polttomerkki kaalassa
Vuan nyt loppu elo kivinen ja pannaan ttntn vala verinen

On vannottu vala verinen, verjvala inikkuinen
Ku sottaa nyt joukko rynt, on kosto vitun sulonen
Jo vuan kaekki viisuun yhtyy, riipiviin sveliin kuoleman
Ei voe kukkaan armoo suaha, ku raekaa se laalu Tuonelan

Sotavermeet kuapista kaevetaan ja kattilat miekoeks taotaan
Viittakkeet terviks hiotaan, nuolet tervt puusta vuollaan
Ja nen alakaa kaekki olla valamista, viel kuakit mukkaan tallista
Alakaa matka pitk ja tuskanen, tm viimenen taesto vappauven